

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016187258

Дата перевірки:
11.04.2024 12:42:42 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
11.04.2024 12:45:45 EEST

ID користувача:
100011299

Назва документа: особи заочка

Кількість сторінок: 26 Кількість слів: 5534 Кількість символів: 43506 Розмір файлу: 34.25 KB ID файлу: 1015948914

1.39% Схожість

Найбільша схожість: 0.36% з Інтернет-джерелом (http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MUS2792.html)

1.23% Джерела з Інтернету 14 ..... Сторінка 28

0.63% Джерела з Бібліотеки 9 ..... Сторінка 28

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

ВСТУП

Тема класифікації юридичних осіб залишається вкрай актуальною у сучасному світі. З ростом інновацій та розвитком технологій з'являються нові види бізнесу, які не завжди підпадають під існуючі класифікації юридичних осіб. Стартапи, криптовалютні компанії та інші інноваційні проекти потребують нових підходів до класифікації.

Багато компаній здійснюють міжнародну діяльність і мають філії в різних країнах. Це може створювати потребу в узгодженні класифікації юридичних осіб між різними юрисдикціями. Сучасне суспільство вимагає від підприємств більшої відповідальності та сталої уваги до соціальних, екологічних і етичних питань. Це може впливати на класифікацію некомерційних та соціально-орієнтованих організацій.

Класифікація юридичних осіб може впливати на їхні податкові зобов'язання та статус. Влада та фіскальні органи постійно адаптують податкове законодавство, що може вимагати перегляду класифікації.

Важливо розрізняти бізнеси, які споживають товари та послуги, від організацій, спрямованих на захист споживачів. Це питання стосується правової захищеності та прав споживачів. Некомерційні та благодійні організації мають важливу роль у суспільстві. Їх класифікація важлива для визначення їхніх прав та обов'язків у контексті громадської діяльності та благодійності.

Багато підприємств шукають оптимальну форму юридичної особи для максимізації податкових пільг та зменшення податкових обов'язків.

З урахуванням цих факторів, класифікація юридичних осіб лишається актуальною та важливою для визначення їхнього правового статусу та ролі в суспільному житті. Для вирішення класифікаційних питань законодавці, правознавці та органи регулювання повинні постійно адаптувати законодавство та розробляти нові підходи, щоб враховувати сучасні тенденції та вимоги.

Мета дослідження класифікації юридичних осіб може включати такі аспекти:

- дослідження може визначити потребу в розробці нових законодавчих актів або внесенні змін до існуючих, щоб відобразити сучасні бізнес-структури та форми організацій;

- дослідження класифікації юридичних осіб може допомогти визначити, які класифікаційні критерії використовують суди при вирішенні спорів, а також наскільки чіткими є юридичні стандарти;

- вивчення класифікації юридичних осіб може визначити способи оптимізації податкового навантаження для різних видів організацій, що допомагає розробити більш ефективну податкову політику;

- дослідження може допомогти визначити, які види організацій мають зобов'язання щодо захисту прав споживачів та дотримання соціальних та екологічних норм;

- дослідження допомагає визначити, які форми юридичних осіб найкраще підходять для розвитку нових технологічних стартапів та інноваційних компаній;

- дослідження може виявити, які класифікаційні підходи використовуються в інших країнах, що сприяє гармонізації та співробітництву в міжнародному контексті;

- дослідження може вплинути на політичні рішення та реформи у галузі регулювання бізнесу та організацій.

Загалом, мета дослідження класифікації юридичних осіб полягає в тому, щоб розкрити основні принципи та критерії класифікації, щоб поліпшити законодавство, сприяти розвитку бізнесу та громадського сектору, а також забезпечити захист прав і інтересів різних видів організацій і громадян.

РОЗДІЛ I.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КЛАСИФІКАЦІЇ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

У цивільному праві, юридична особа (або юридичний суб'єкт) - це юридична конструкція або об'єкт, який може мати права та обов'язки, подібно до фізичних осіб, але існує як самостійна юридична одиниця, незалежно від своїх засновників (учасників) і має власне майно. Важливими рисами юридичних осіб у цивільному праві є:

- юридична особа має права та обов'язки, може бути учасником цивільних правовідносин, укладати договори та здійснювати інші юридичні дії;

- юридична особа існує окремо від фізичних осіб чи інших юридичних осіб, які її створили чи фінансують;

- юридична особа може володіти, користуватися та розпоряджатися власним майном. Це майно призначене для досягнення статутних цілей організації;

- юридичні особи можуть мати різний юридичний статус в залежності від їх призначення. Наприклад, це може бути товариство з обмеженою відповідальністю (ТОВ), акціонерне товариство (АТ), благодійна організація, тощо;

- в деяких випадках, юридичні особи можуть бути відповідальні за свої дії перед третіми особами або перед законом [4, с. 251].

Юридичні особи можуть бути створені на підставі закону або засновані фізичними особами чи іншими юридичними особами. У більшості країн, включаючи Україну, юридичні особи мають свої статути чи установчі документи, які визначають їхні цілі та функції.

Класифікація юридичних осіб полягає у групуванні їх на підставі різних критеріїв, таких як юридичний статус, призначення, форма власності, або інші характеристики. Така класифікація допомагає впорядкувати і

розуміти різні види юридичних осіб. Ось загальна характеристика основних категорій класифікації юридичних осіб:

За юридичним статусом:

Публічні (державні) юридичні особи: Це органи державної влади та адміністрації, які діють в інтересах суспільства. Наприклад, це державні міністерства, агентства, місцеві органи самоврядування.

Приватні юридичні особи: Це комерційні організації та некомерційні організації, які діють з метою прибутку або досягнення певних благодійних цілей. Приклади включають товариства, корпорації, благодійні фонди тощо.

За призначенням:

Комерційні юридичні особи: Ці організації мають призначення отримувати прибуток для своїх учасників або власників. Їх діяльність спрямована на ведення бізнесу та прибутковий обмін товарів і послуг.

Некомерційні юридичні особи: Ці організації працюють з іншими цілями, які не пов'язані з прибутком. Їх мета - соціальна, культурна, благодійна, релігійна діяльність тощо.

За формою власності:

Приватні юридичні особи: Ці організації належать фізичним особам або приватним корпораціям.

Державні юридичні особи: Ці організації належать державі або місцевим органам влади.

За типом діяльності:

Господарські організації: Вони спеціалізуються на комерційній діяльності та прибутковому підприємстві.

Негосподарські організації: Це організації, які працюють на благодійних, соціальних, культурних або релігійних засадах і не мають прибуткової мети.

За структурою і формою організації:

Товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ): Організації, де учасники не несуть особистої відповідальності за борги організації.

Акціонерні товариства (АТ): Організації з акціями, які можуть бути вільно торговані на фондових біржах [5, с. 130] .

Ця класифікація може бути більш деталізованою залежно від конкретного законодавства України та її юрисдикції. Регулятивні акти, такі як "Цивільний кодекс України" та "Закон про підприємництво", містять важливі визначення та вимоги щодо реєстрації та функціонування різних видів юридичних осіб в Україні.

РОЗДІЛ II. ТОВАРИСТВА У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ

2.1 Загальна характеристика товариства у цивільному праві

У цивільному праві України, термін «товариство» використовується для позначення певного виду юридичної особи, яка включає дві або більше фізичних або юридичних осіб, які об'єднують свої ресурси для досягнення спільної мети, виконання спільних завдань або проведення спільної діяльності. Важливо відзначити, що товариство в Україні може бути створено як комерційна або некомерційна юридична особа в залежності від призначення та цілей товариства.

Основні характеристики товариства в цивільному праві України включають: учасників - товариство складається з двох або більше учасників, які можуть бути фізичними особами або юридичними особами. Учасники спільно приймають рішення щодо діяльності товариства; призначення і цілі - товариство створюється з певним призначенням або цілями. Це може бути комерційна діяльність, ведення спільного бізнесу, проведення благодійних акцій, культурних заходів тощо; відсутність відповідальності учасників - учасники товариства зазвичай не несуть особистої відповідальності за борги і зобов'язання товариства [3, с. 431]. Їх відповідальність обмежена внесками до статутного капіталу товариства; статутні документи - товариство повинно мати статут або установчий документ, в якому визначаються його правила, цілі, процедури прийняття рішень і інші важливі аспекти функціонування; управління - управління товариством може здійснюватися усним рішенням учасників або через обраного керівника, якщо це передбачено статутом; податковий статус - товариство може мати різний податковий статус в залежності від своєї діяльності та статусу (комерційний або некомерційний); вибір назви - товариство має власну назву, яка має бути унікальною та реєструється відповідно до вимог законодавства; реєстрація - товариство повинно бути зареєстроване в органах державної реєстрації згідно з вимогами законодавства України [3, с. 432].

В Україні існують різні види товариств, включаючи товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ), товариства з додатковою відповідальністю (ТДВ), товариства з акціями (АТ), товариства з обмеженою відповідальністю для іноземних інвесторів (Філія і Представництво) і інші. Кожен вид товариства має свої особливості та вимоги.

Учасники товариства - це фізичні особи або юридичні особи, які об'єднуються для спільних цілей та для участі у діяльності товариства. Учасники товариства можуть бути членами товариства з різними правами та обов'язками в залежності від типу товариства і умов, встановлених у статуті або установчому документі товариства. Важливо враховувати, що права та обов'язки учасників можуть відрізнятися від одного типу товариства до іншого [7, с. 201].

Учасники можуть мати обов'язок внести певну суму грошей або майна в статутний капітал товариства. Учасники зазвичай мають право голосу на загальних зборах чи зборах учасників товариства. Кількість голосів зазвичай пропорційна їхнім внескам або іншим умовам, встановленим у статуті.

Учасники можуть мати право на частку прибутку товариства, яка виплачується їм відповідно до їхніх учасницьких внесків та умов, визначених у статуті. Учасники можуть нести обмежену відповідальність за зобов'язаннями товариства, яка обмежується їхніми внесками до статутного капіталу. У разі боргів товариства, учасники можуть нести фінансову відповідальність лише в межах своїх внесків. Вони можуть мати право брати участь в прийнятті рішень та управлінні товариством. Велика кількість учасників може мати можливість обирати керівництво товариства або брати активну участь у прийнятті важливих рішень.

Статут товариства може передбачати інші права і обов'язки учасників, включаючи зобов'язання щодо розподілу прибутку, змін до статуту, продажу частки чи акцій у товаристві і багато інших аспектів.

Точні права та обов'язки учасників товариства визначаються установчими документами товариства, включаючи статут, угоду про товариство, акціонерний договір або інші документи, які регулюють функціонування товариства.

Призначення і цілі товариства визначають його основний мета і функції. Це важливі аспекти, які визначають, чому товариство було створено і які завдання воно ставить перед собою. Призначення і цілі можуть відрізнятися від одного товариства до іншого і можуть бути комерційними або некомерційними. Багато товариств створюються з метою отримання прибутку та розраховані на комерційну діяльність, таку як виробництво товарів, надання послуг, торгівля тощо. Деякі товариства можуть бути створені для здійснення інвестиційних операцій, таких як купівля та продаж цінних паперів або нерухомості. Товариства можуть бути створені для розвитку нових технологій, ринків або бізнес-проектів [1] .

Деякі товариства працюють на благодійних засадах і мають за мету надання допомоги потребуючим або фінансування проектів загального благодійного характеру. Товариства можуть створюватися для вирішення соціальних проблем, таких як підтримка осіб з обмеженими можливостями, охорона навколишнього середовища, поліпшення освіти тощо [8, с. 147] .

Деякі товариства можуть фокусуватися на підтримку та розвиток мистецтва, культури та інших культурних цінностей.

Деякі товариства можуть мати як комерційні, так і некомерційні цілі. Наприклад, корпоративна соціальна відповідальність (CSR) може поєднувати комерційну діяльність з проектами благодійної та соціальної допомоги.

Призначення і цілі товариства визначаються установчими документами, такими як статут, угода про товариство або інший статутний документ. Ці документи також можуть встановлювати правила функціонування товариства, процедури прийняття рішень і управління товариством. Важливо, щоб призначення і цілі були чітко сформульовані і відображалися в установчих документах для легальності та прозорості діяльності товариства.

Відсутність відповідальності учасників товариства означає, що учасники не несуть особистої відповідальності за зобов'язаннями і боргами товариства понад їхніми внесками до статутного капіталу або іншими установчими внесками. Ця концепція обмеженої відповідальності є однією з ключових особливостей багатьох форм товариств, таких як товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ) і акціонерні товариства (АТ) [1].

Учасники товариства не несуть особистої відповідальності за зобов'язаннями товариства перед кредиторами чи іншими сторонами. Їхня відповідальність обмежена сумою їхніх внесків або іншими установчими внесками до статутного капіталу.

Відсутність особистої відповідальності дозволяє учасникам захищати свою особисту майнову безпеку в разі неплатоспроможності чи банкрутства товариства. У випадку банкрутства, кредитори зазвичай мають право на стягнення лише з майна товариства, а не майна учасників [11, с.231].

Відсутність відповідальності стимулює підприємців та інвесторів ризикувати і вкладати гроші у підприємства без страху втрати особистого майна понад внесок, який вони зробили у товариство.

Ця модель приваблива для інвесторів, оскільки вони можуть бути впевнені, що їхня відповідальність обмежена сумою їхнього інвестування, і вони не несуть ризику втрати особистого майна.

Проте важливо враховувати, що обмежена відповідальність не означає, що учасники можуть поводитися недбало щодо фінансової діяльності товариства. Законодавство може передбачати обмеження та винагороду за неправомірну діяльність або ухилення від фінансових зобов'язань. У випадку порушень законодавства чи недостатнього капіталу для розрахунків з кредиторами, може бути висунуто питання про особисту відповідальність учасників.

Статутні документи товариства - це юридичні документи, які встановлюють основні правила та умови функціонування товариства. Ці документи визначають структуру, цілі, права та обов'язки учасників,

процедури управління та інші важливі аспекти діяльності товариства. Статутні документи можуть мати різні назви в залежності від типу товариства та законодавства країни, але вони зазвичай включають наступне:

Статут (Установчий статут, Установча угода): Це основний юридичний документ, який визначає структуру товариства, його назву, мету та цілі, процедури для прийняття рішень та управління, права та обов'язки учасників, порядок розподілу прибутку, умови ліквідації і інші важливі ПИТАННЯ.

Угода про товариство (якщо необхідно): у випадках, коли товариство має бути створене на основі угоди між учасниками, ця угода визначає правила та умови спільного учасництва, поділу вигод і відповідальності між учасниками.

Рішення і протоколи зборів учасників: Товариство може проводити збори своїх учасників для прийняття важливих рішень. Рішення зборів та протоколи таких зборів також є частиною статутних документів.

Інші внутрішні документи: до статутних документів можуть включати інші внутрішні документи, такі як положення про внутрішній контроль, регламенти роботи органів управління, інструкції з обліку та фінансів і т. д.

Статутні документи товариства є основою для юридичного статусу та функціонування товариства. Вони повинні відповідати вимогам законодавства країни, в якій діє товариство, і забезпечувати ясність і прозорість щодо прав та обов'язків учасників, процедур та діяльності товариства. Будь-які зміни до статутних документів товариства зазвичай вимагають процедури затвердження та реєстрації відповідно до законодавства [1].

Управління товариством - це процес прийняття рішень, організація та контроль діяльності товариства з метою досягнення його цілей і завдань. Ефективне управління є важливим аспектом функціонування будь-якого товариства, незалежно від його структури і призначення. Товариства мають

різні управлінські структури, які включають органи управління, такі як загальні збори учасників, правління, наглядова рада тощо. Управлінська структура визначає, як приймаються рішення та як виконується контроль діяльності товариства.

Один з ключових аспектів управління - це процес прийняття рішень щодо стратегії, фінансів, операцій і інших аспектів діяльності товариства. Це включає в себе регулярні збори учасників, засідання органів управління та розгляд питань, пов'язаних із розвитком та функціонуванням товариства.

Ефективне управління включає в себе контроль над фінансами товариства, ведення бухгалтерського обліку та звітності, а також забезпечення дотримання фінансових вимог і стандартів. Управління також включає в себе розробку планів і стратегій для досягнення цілей товариства. Це може включати в себе розробку бізнес-планів, стратегічних планів і маркетингових стратегій [16, с. 321].

Залучення та управління персоналом, включаючи найм, навчання, оцінку та розвиток співробітників, є важливою складовою управління. Забезпечення ефективного обміну інформацією та співпраці між учасниками та органами управління є важливою частиною управління товариством. Управління повинно забезпечувати, що товариство виконує всі вимоги і стандарти законодавства та регулюючих органів.

Ефективне управління допомагає товариствам досягати їхніх цілей, забезпечує стабільність та створює основу для подальшого розвитку. Рівень складності управління може варіюватися в залежності від типу товариства, його розміру та галузі діяльності [8, с. 135] .

Податковий статус юридичної особи визначає, які податки і обов'язки юридична особа повинна виконувати відповідно до податкового законодавства своєї країни. Податковий статус включає в себе ряд аспектів, включаючи податкові ставки, звітність, зобов'язання та права відносно оподаткування. Юридична особа зазвичай повинна платити податок на прибуток на прибуток, отриманий від своєї діяльності. Податкова ставка та

правила обчислення прибуткового податку можуть відрізнятись в залежності від країни та типу діяльності.

Юридична особа повинна представляти звітності та подавати декларації про свою фінансову діяльність і податкові зобов'язання. Це включає в себе звіти про прибуток, податок на додану вартість (ПДВ) та інші податки. Якщо юридична особа здійснює операції з обороту товарів і послуг, вона може бути зобов'язана платити ПДВ або зареєструватися як платник ПДВ.

Якщо юридична особа займається виробництвом або продажем товарів, на які націлені акцизи (наприклад, алкоголь або тютюнові вироби), вона може бути зобов'язана платити акцизний податок. У деяких країнах юридичні особи повинні платити податок на нерухомість на нерухомість, яка належить або використовується для комерційної діяльності. В залежності від виду діяльності і країни, юридичні особи можуть бути зобов'язані сплачувати інші спеціальні податки, такі як податок на природні ресурси, податок на вирубку лісу тощо [14, с. 246] .

Податковий статус може бути регульований державними органами і може змінюватися від часу до часу відповідно до законодавства та податкових реформ. Підприємства повинні дотримуватися вимог податкового законодавства, сплачувати податки та подавати звітність вчасно, щоб уникнути можливих податкових претензій і штрафів.

Вибір назви товариства - це важливий етап процесу створення юридичної особи або бізнесу. Назва товариства впливає на його ідентифікацію, сприйняття на ринку та взаємодію з клієнтами, клієнтами та іншими стейкхолдерами. Вибір назви товариства повинен бути обдуманим та добре продуманим. Назва товариства повинна бути унікальною і не збігатися з іншими юридичними особами або брендами. Перед вибором перевірте доступність назви в офіційних реєстраційних базах та доменних іменах. Назва товариства повинна відображати вид діяльності, якою воно займається. Наприклад, якщо ваше товариство працює у галузі інформаційних

технологій, назва може включати слова "технології" або "інновації." Назва повинна бути легкою для сприйняття та запам'ятовування. Складні або заплутані назви можуть призвести до плутанини або втрати клієнтів [14, с. 248].

Якщо ваша компанія буде мати веб-сайт, переконайтеся, що назву можна використовувати як доменне ім'я. В різних країнах можуть бути правові обмеження стосовно назв товариств, які містять певні слова, як "банк," "медицина," "управління" тощо. Переконайтеся, що ваша назва не порушує правові обмеження. Виберіть назву, яка може бути успішно використана для маркетингових цілей і реклами. Вона повинна бути привабливою для вашої цільової аудиторії У випадку, якщо ви плануєте розширення бізнесу на міжнародний ринок, обов'язково розгляньте, як назва буде виглядати в різних культурних контекстах і мова. Вибір назви, яка буде актуальною і привабливою протягом багатьох років, важливий для забезпечення тривалого успіху бізнесу. Назва повинна відображати цінності та бренд вашого товариства, виражати його унікальний характер та ідентичність [12, с. 86] .

Реєстрація товариства є важливим кроком у створенні юридичної особи або бізнесу. Виберіть правову форму бізнесу або тип товариства, який найкраще відповідає вашим потребам і цілям. Прикладами можуть бути товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ), акціонерні товариства (АТ), індивідуальні підприємства і т. д. Після успішної реєстрації ви отримаєте свідоцтво або інший документ, який підтверджує статус вашого товариства.

2. 2 Підприємницькі товариства

У цивільному праві існують різні форми підприємницьких товариств, які можуть використовуватися для організації комерційної діяльності. Ось кілька основних типів підприємницьких товариств у цивільному праві:

Товариство з обмеженою відповідальністю (ТОВ): ТОВ є однією з найпоширеніших форм підприємницьких товариств. Учасники ТОВ не несуть особистої відповідальності за зобов'язаннями компанії, а їхні внески обмежуються до вартості їхніх часток у статутному фонді [1] .

Акціонерне товариство (АТ): Акціонерне товариство є формою підприємницького товариства, де власність розділена на акції, які можуть бути куплені публічно. Акціонери не несуть особистої відповідальності за борги компанії.

Командитне товариство (КТ): Командитне товариство складається з двох видів учасників: акціонерів, які несуть обмежену відповідальність за зобов'язаннями компанії, та командитарів, які несуть необмежену відповідальність, але зазвичай не беруть участі у управлінні компанією.

Товариство з додатковою відповідальністю (ТДВ): Ця форма товариства дозволяє обмежити відповідальність лише до певного обсягу внесків учасників, але надає більш гнучкі умови для участі в управлінні компанією порівняно з ТОВ [1] .

Кооперативи: Кооперативи - це підприємницькі товариства, орієнтовані на співпрацю та взаємодопомогу між їхніми учасниками. Це можуть бути споживчі, виробничі чи фінансові кооперативи, які об'єднуються для спільної діяльності.

Інші форми підприємницьких товариств: у різних країнах існують інші форми підприємницьких товариств, які можуть включати в себе структури, спрямовані на спеціальні види діяльності або групи людей.

Вибір конкретної форми підприємницького товариства залежить від різних факторів, включаючи правові вимоги країни, вид діяльності, кількість учасників, рівень ризику та бажану структуру управління. Перед створенням підприємницького товариства рекомендується звернутися до юридичних консультантів або експертів з підприємницького права для отримання належних порад і вказівок.

Товариство з обмеженою відповідальністю (ТОВ) є однією з найпоширеніших форм підприємницьких товариств у багатьох країнах, включаючи Україну. Основною перевагою ТОВ є те, що учасники (засновники) не несуть особистої відповідальності за борги та зобов'язання компанії. Їхні фінансові зобов'язання обмежені сумою їхніх внесків до статутного фонду. Це означає, що в разі боргів або судових справ компанія відповідає своїм активами, а не особистими активами учасників.

Багато країн встановлюють мінімальний статутний капітал для ТОВ, але ця сума зазвичай набагато менша, ніж для інших форм підприємницьких товариств, таких як акціонерне товариство (АТ) [1].

ТОВ мають гнучку структуру управління. Учасники можуть самостійно визначити правила управління та розподілу прибутку в установчих документах. Зазвичай, учасники можуть вибрати голову або директора для керівництва діяльністю компанії. ТОВ можуть видавати акції або інші цінні папери для залучення інвестицій із зовнішніх джерел, збільшуючи капітал і розвиваючи бізнес.

Засновники ТОВ можуть бути фізичними особами або юридичними особами. Це дає можливість для багатьох видів бізнесу, включаючи малі і середні підприємства. Зазвичай процес створення ТОВ є відносно простим і не вимагає великих формальностей. ТОВ можуть мати необмежений строк дії, що означає, що вони можуть існувати без необхідності щорічної реєстрації [14, с. 248] .

В різних країнах можуть існувати різні податкові режими для ТОВ, що може впливати на оподаткування прибутку та інші податки.

ТОВ є популярним вибором для багатьох бізнесів, оскільки вони об'єднують в собі обмежену відповідальність, гнучку управлінську структуру і спрощену процедуру створення. Однак важливо дотримуватися всіх вимог щодо реєстрації та ведення бухгалтерського обліку для забезпечення правового статусу компанії.

Акціонерне товариство (АТ), також відоме як акціонерна компанія або корпорація, є однією з основних форм підприємницьких товариств, яка має свої особливості та характеристики. Основною характеристикою АТ є наявність акціонерів. Акціонери є власниками акцій, які представляють частки власності в компанії. Акціонери вкладають гроші в обмін на акції, і їхні права та обов'язки визначаються кількістю акцій, які вони володіють. Акціонери не несуть особистої відповідальності за зобов'язаннями компанії. Їхні фінансові зобов'язання обмежені сумою, яку вони вклали у формі внесків за акціями.

АТ мають статутний капітал, який відображає загальну вартість акцій, виданих компанією. Зазвичай статутний капітал встановлюється на стадії створення компанії та може бути змінений згідно з рішенням акціонерів. Багато АТ мають публично обмінювані акції, які можна купити і продати на фондових біржах. Це дозволяє компанії залучати інвестиції та капітал з різних джерел. Акціонери мають право голосу на загальних зборах акціонерів, де приймаються стратегічні та управлінські рішення. Управління компанією може здійснюватися через раду директорів, яка обирається акціонерами [11, с. 211].

Акціонерні компанії зазвичай зобов'язані представляти публічну звітність про свою фінансову діяльність та результати роботи, що сприяє прозорості та відкритості. Акціонери мають право голосу на зборах акціонерів, право на отримання частини прибутку компанії у вигляді дивідендів, право на участь в обранні ради директорів та інші права, які визначаються у статутному документі. Власність акцій може бути вільно передавана і спадкована, що дозволяє змінювати склад акціонерів та структуру власності. Деякі акціонери можуть мати спеціальні права, такі як право на передпершість при купівлі додаткових акцій або право вето на деякі рішення компанії [8, с. 132] .

Акціонерні товариства часто використовуються для великих підприємств, які планують залучати інвестиції від широкої громадськості та

бажають мати публічну належність. Однак вони можуть також існувати в приватному форматі, де акціонерами є обмежений кількістю осіб або юридичних осіб.

Командитне товариство (КТ) є однією з форм підприємницьких товариств. Командитне товариство має два види учасників: командитарі і командори. *Командитарі* - це учасники, які несуть обмежену відповідальність за зобов'язаннями компанії, сума їхнього внеску обмежена величиною їхнього внеску в статутний капітал товариства. **Командори** - це учасники, які несуть необмежену відповідальність за всіма зобов'язаннями компанії. Вони мають право участі в управлінні бізнесом товариства [7, с. 96].

Командитарі не несуть особистої відповідальності за борги і зобов'язання компанії понад суму свого внеску. Командори несуть необмежену відповідальність за зобов'язаннями компанії, що означає, що їхні особисті активи можуть бути використані для відшкодування зобов'язань товариства.

КТ може бути створене в публічній (за наявності акцій, які обмінюються на фондових біржах) та приватній формі. Командори мають право на участь в управлінні компанією та виносити стратегічні рішення. Командитарі зазвичай обмежені участю в управлінні і їхні права зазвичай обмежені до права контролювати фінансовий стан компанії. Прибуток і збиток компанії розподіляються між учасниками відповідно до умов, встановлених у статутних документах [14, с. 321].

Командитарі можуть продавати свої частки в товариство і виходити з нього, але це може залежати від обмежень, встановлених статутними документами. КТ може бути зобов'язане представляти публічну звітність про свою фінансову діяльність та результати роботи.

Командитні товариства часто використовуються в тих ситуаціях, де деякі учасники бажають бути активною частиною управління компанією, тоді

як інші бажають обмежити свою відповідальність і не брати участі у керуванні.

Товариство з додатковою відповідальністю (ТДВ) є однією з форм підприємницьких товариств, яка поєднує певні особливості інших форм, а саме обмеженої та необмеженої відповідальності. ТДВ може мати різні види учасників, такі як обмежено відповідальні члени (подібні до командитарів в командитному товаристві) і необмежено відповідальні члени (подібні до командорів в командитному товаристві). Це означає, що деякі учасники несуть обмежену відповідальність, а інші - необмежену відповідальність. Члени, які несуть обмежену відповідальність, обмежують свою відповідальність за зобов'язаннями товариства до суми своїх внесків. Їхні особисті активи залишаються захищеними від боргів товариства понад цю суму. Члени, які несуть необмежену відповідальність, відповідають за всіма зобов'язаннями товариства своїми особистими активами, подібно до ситуації в командитному товаристві [10, с. 124].

ТДВ може мати статутний капітал, який визначає загальний обсяг внесків учасників у компанію. Суми внесків визначаються у статутних документах. Учасники можуть вирішувати, як буде здійснюватися управління товариством. Обмежено відповідальні члени можуть мати обмежену роль в управлінні, а необмежено відповідальні члени можуть приймати активну участь у керуванні компанією. Прибуток та збиток товариства може розподілятися між учасниками згідно з умовами, визначеними в статутних документах. ТДВ може мати обмежений або необмежений строк дії, залежно від умов, встановлених статутними документами.

Товариство з додатковою відповідальністю надає більшу гнучкість у розподілі відповідальності між учасниками і може бути корисним для бізнесів, де деякі учасники бажають активно брати участь у управлінні, а інші - обмежити свою відповідальність. Проте важливо чітко визначити права та обов'язки кожного типу членів у статутних документах товариства для запобігання недорозумінням та конфліктів [6, с. 143] .

Кооперативи - це особлива форма товариств у цивільному праві, яка базується на співпраці та взаємодопомозі між їхніми учасниками. Головною метою кооперативів є задоволення потреб і інтересів їхніх учасників. Кооперативи діють на основі таких принципів, як вільне вступлення та виходження, демократичне управління, рівність учасників, обмеженість облігацій учасників, публічна звітність тощо.

Існують різні види кооперативів, такі як споживчі кооперативи, виробничі кооперативи, аграрні кооперативи, кредитні кооперативи та інші, кожен з яких має свої особливості та завдання. Учасниками кооперативів можуть бути фізичні особи, юридичні особи або обидва. Учасники зазвичай мають спільні інтереси або цілі, які їм важливо досягти через співпрацю. У кооперативах учасники часто мають право володіти і керувати кооперативом. Це означає, що вони можуть приймати рішення щодо діяльності кооперативу та розподілу прибутку [11, с. 301].

Прибуток, отриманий кооперативом, зазвичай розподіляється серед учасників відповідно до їхньої участі в кооперативі або інших умов, визначених статутом. Кооперативи часто здійснюють спільну закупівлю сировини, товарів або послуг, що дозволяє їм отримувати кращі умови від постачальників і раціоналізувати витрати.

Деякі кооперативи виступають у ролі кредитних установ, які надають фінансові послуги своїм учасникам, такі як кредити та депозити. Кооперативи можуть мати особливий правовий статус в різних країнах, який регулює їхню діяльність, права та обов'язки.

Кооперативи є важливими для розвитку спільнот та підтримки малого бізнесу, споживчих об'єднань та інших груп, що прагнуть забезпечити свої потреби через спільну діяльність. Вони відображають принципи співпраці та взаємодопомоги, що можуть здійснювати позитивний вплив на громади та суспільство в цілому.

2.3 Нерідприємницькі товариства в цивільному праві

Нерідприємницькі товариства в цивільному праві - це організації, які не займаються підприємницькою діяльністю і не мають на меті отримання прибутку. Такі товариства фокусуються на вирішенні інших завдань і цілей, які можуть бути соціальними, благодійними, релігійними або культурними. Вони можуть бути створені для здійснення громадської діяльності та взаємодопомоги, без наміру одержання прибутку.

Головною метою нерідприємницьких товариств є вирішення певних соціальних, культурних, релігійних або громадських завдань і цілей.

Нерідприємницькі товариства не ставлять перед собою завдання отримання прибутку, і, як правило, не розділяють прибуток між своїми учасниками. Багато нерідприємницьких товариств мають демократичну структуру управління, де рішення приймаються колективно учасниками. Учасники нерідприємницьких товариств поділяють спільні цінності та цілі, які визначають діяльність товариства. Ці організації можуть приймати різні форми, такі як громадські об'єднання, релігійні організації, культурні спілки, благодійні фонди, спілки споживачів тощо [14, с. 276].

Нерідприємницькі товариства можуть бути як публічними (доступними для широкої громадськості), так і приватними (обмеженими для обраної аудиторії).

Нерідприємницькі товариства грають важливу роль в суспільстві, реалізуючи різноманітні благодійні та громадські ініціативи, сприяючи розвитку культури, надаючи підтримку потребуючим, а також допомагаючи здійснювати релігійну або культурну діяльність. У багатьох країнах для регулювання діяльності нерідприємницьких товариств існують спеціальні нормативні акти та законодавство.

Основною метою багатьох некомерційних організацій є задоволення соціальних, гуманітарних або екологічних потреб. Вони не переслідують прибуток як свою головну мету, тому можуть віддавати пріоритет соціальним цілям і бути готовими здійснювати діяльність, яка не завжди приносить

прибуток. Багато некомерційних організацій отримують фінансування від пожертводавців та грантодавців. Це дає їм можливість здійснювати проекти, які можуть бути менш прибутковими, але важливими для суспільства. Некомерційних організацій покликано об'єднувати спільноту та залучати волонтерів. Це дозволяє їм мати доступ до великої кількості добровольців та ресурсів для здійснення діяльності без значних комерційних інтересів. Некомерційні організації, зокрема благодійні фонди, можуть отримувати фінансування від донорів, які поділяють їхні цілі. Це дає їм відносну незалежність від ринкових та комерційних тисків [9, с. 342].

Волонтери та пожертводавці надають організаціям доступ до додаткових ресурсів та фінансової підтримки, які можуть бути використані для виконання проектів та виконання завдань. Волонтери можуть віддавати свій час та навички для виконання конкретних завдань, що дозволяє організації зосередити свої професійні ресурси на стратегічних і важливих ініціативах.

РОЗДІЛ III.

ПРОБЛЕМИ КЛАСИФІКАЦІЇ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ЗА ЦИВІЛЬНИМ І ГОСПОДАРСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

В Україні, як і в багатьох інших країнах, класифікація юридичних осіб в цивільному і господарському праві може стикатися з різними проблемами через складність і різноманітність сучасних юридичних структур і організацій.

Розвиток інноваційних технологій і нових бізнес-моделей призводить до створення нових форм бізнесу, таких як стартапи, технологічні компанії та криптовалютні платформи, які можуть не відповідати традиційним класифікаціям юридичних осіб.

Деякі компанії можуть поєднувати риси різних типів юридичних осіб, що ускладнює їхню класифікацію. Наприклад, компанія може мати характеристики акціонерного товариства та об'єднання споживачів одночасно.

Українські компанії можуть вести бізнес за кордоном, а іноземні компанії можуть мати філії в Україні. Це створює потребу в узгодженні класифікації юридичних осіб між різними юрисдикціями.

Законодавство щодо класифікації юридичних осіб може змінюватися з часом, що вимагає постійного оновлення і адаптації бізнесу до нових правових норм.

Класифікація юридичної особи може впливати на податковий статус і обов'язки компанії, що може призвести до складнощів у визначенні оптимальної структури.

Для вирішення цих проблем, необхідно постійно моніторити та оновлювати законодавство, розробляти нові стандарти класифікації та сприяти діалогу між владою, підприємцями та юристами. Також важливо враховувати міжнародні стандарти та практики у цій галузі, особливо в умовах глобалізації бізнесу та фінансових операцій [11, с. 342].

Колізії, які можуть виникнути навколо класифікації юридичних осіб на фоні господарського законодавства, можуть включати наступне:

неоднозначність визначення виду юридичної особи: одна й та ж організація може бути класифікована різними чинниками як товариство, господарська організація, некомерційна організація тощо. Це може виникати через відсутність чіткого визначення або через надмірну розгалуженість законодавства;

змішані структури: деякі організації можуть використовувати комбіновані структури, які поєднують риси різних видів юридичних осіб. Наприклад, підприємство може бути ТОВ, але має зовнішні ознаки акціонерного товариства;

фіскальні наслідки: класифікація юридичної особи може впливати на податковий статус та обов'язки. Підприємці можуть намагатися класифікувати себе як нерідприємницькі товариства, щоб скористатися спеціальними податковими пільгами, тим самим уникнувши платежів, або, навпаки, намагатися отримати статус господарських товариств для зменшення податкового тягаря;

правова відповідальність: класифікація також може впливати на рівень юридичної відповідальності організації. Так, підприємці можуть намагатися обрати форму, яка обмежує їхню відповідальність, особливо відносно боргів компанії;

легітимність діяльності: неправильна класифікація може призвести до незаконної діяльності. Наприклад, якщо некомерційна організація веде комерційну діяльність, це може суперечити її статуту та призвести до правових проблем [14, с. 342] .

Для вирішення цих колізій і поняття класифікації юридичних осіб може бути дороблено та уточнено в законодавстві, а також виникнути необхідність у розробці додаткових регуляторних актів та кларифікації правових положень. Також важливо, щоб органи влади та регулювання були готові вирішувати спори та консультувати організації з питань їхньої класифікації.

ВИСНОВКИ:

У цивільному праві, юридична особа (або юридичний суб'єкт) - це юридична конструкція або об'єкт, який може мати права та обов'язки, подібно до фізичних осіб, але існує як самостійна юридична одиниця, незалежно від своїх засновників (учасників) і має власне майно.

Юридичні особи можуть бути створені на підставі закону або засновані фізичними особами чи іншими юридичними особами. У більшості країн, включаючи Україну, юридичні особи мають свої статuti чи установчі документи, які визначають їхні цілі та функції.

Класифікація юридичних осіб полягає у групуванні їх на підставі різних критеріїв, таких як юридичний статус, призначення, форма власності, або інші характеристики. Така класифікація допомагає впорядкувати і розуміти різні види юридичних осіб. Багато підприємств шукають оптимальну форму юридичної особи для максимізації податкових пільг та зменшення податкових обов'язків. З урахуванням цих факторів, класифікація юридичних осіб лишається актуальною та важливою для визначення їхнього

правового статусу та ролі в суспільному житті. Для вирішення класифікаційних питань законодавці, правознавці та органи регулювання повинні постійно адаптувати законодавство та розробляти нові підходи, щоб враховувати сучасні тенденції та вимоги.

У цивільному праві України, термін «товариство» використовується для позначення певного виду юридичної особи, яка включає дві або більше фізичних або юридичних осіб, які об'єднують свої ресурси для досягнення спільної мети, виконання спільних завдань або проведення спільної діяльності. Важливо відзначити, що товариство в Україні може бути створено як комерційна або некомерційна юридична особа в залежності від призначення та цілей товариства.

Основні характеристики товариства в цивільному праві України включають: учасників - товариство складається з двох або більше учасників, які можуть бути фізичними особами або юридичними особами. Учасники спільно приймають рішення щодо діяльності товариства; призначення і цілі - товариство створюється з певним призначенням або цілями. Це може бути комерційна діяльність, ведення спільного бізнесу, проведення благодійних акцій, культурних заходів тощо; відсутність відповідальності учасників - учасники товариства зазвичай не несуть особистої відповідальності за борги і зобов'язання товариства. Їх відповідальність обмежена внесками до статутного капіталу товариства; статутні документи - товариство повинно мати статут або установчий документ, в якому визначаються його правила, цілі, процедури прийняття рішень і інші важливі аспекти функціонування; управління - управління товариством може здійснюватися усним рішенням учасників або через обраного керівника, якщо це передбачено статутом; податковий статус - товариство може мати різний податковий статус в залежності від своєї діяльності та статусу (комерційний або некомерційний); вибір назви - товариство має власну назву, яка має бути унікальною та реєструється відповідно до вимог законодавства; реєстрація - товариство

повинно бути зареєстроване в органах державної реєстрації згідно з вимогами законодавства України.

В Україні існують різні види товариств, включаючи товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ), товариства з додатковою відповідальністю (ТДВ), товариства з акціями (АТ), товариства з обмеженою відповідальністю для іноземних інвесторів (Філія і Представництво) і інші. Кожен вид товариства має свої особливості та вимоги.

У цивільному праві існують різні форми підприємницьких товариств, які можуть використовуватися для організації комерційної діяльності.

Нерідприємницькі товариства в цивільному праві - це організації, які не займаються підприємницькою діяльністю і не мають на меті отримання прибутку. Такі товариства фокусуються на вирішенні інших завдань і цілей, які можуть бути соціальними, благодійними, релігійними або культурними. Вони можуть бути створені для здійснення громадської діяльності та взаємодопомоги, без наміру одержання прибутку.

В Україні, як і в багатьох інших країнах, класифікація юридичних осіб в цивільному і господарському праві може стикатися з різними проблемами через складність і різноманітність сучасних юридичних структур і організацій.

Схожість

Джерела з Інтернету

14

1	http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MUS2792.html	0.36%
2	http://sd-vp.info/wp-content/uploads/2020/04/verhovenstvo-prava-1-2020.pdf	2 джерела 0.29%
3	https://gendocs.ru/v7147/%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%82%D1%80%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0%D1%8F_...	0.18%
4	http://app.wunu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/06/1-2021.pdf	0.16%
5	https://kneu.edu.ua/userfiles/Economic_Department_APK/diplom%20spec%25D1%2596al%25D1%2596sta/Gospodarov...	6 джерел 0.16%
9	http://www.ffea.crimea.ua/konf/tezi_19_05_2011.pdf	0.14%
10	https://www.grekodom.ua/article/nalogovoe-rezidentstvo	0.14%
11	http://www.aidsalliance.org.ua/ru/library/our/2015/%D0%9C%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4%D1%80%D0%B5%D0%BA_%...	0.14%

Джерела з Бібліотеки

9

6	Студентська робота	ID файлу: 1009829215	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.16%
7	Студентська робота	ID файлу: 1015887628	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.16%
8	Студентська робота	ID файлу: 1014350925	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.16%
12	Студентська робота	ID файлу: 1015859612	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	6 Джерело 0.14%